

Sen Gidince

— Şehri Mabet · 17 Ocak 2019

SEN GİDİNCE

Sen gidince kuşlar kaybolur ansız
Kanat çırpamaz artık tende duygular
Sesler de kesilir öyle zamansız
Boz bulanık akar bildiğin sular

Sen gidince rüzgar ayrılık kokar
Hasrettin çıldırır tüm duyguları
Genzimde kor ateş sinemi yakar
İçime hapseder tüm kaygıları

Sen gidince göğü sarar sessizlik
Güneş yetim kalır doğmaz gönülde
Şaha kalkar acı, keder , yalnızlık
Renkler hüsrana olur belirmez gülde

Sen gidince hüznü kaplar her yeri
İçim de son yolcu çölde bulutlar
Yaşadın gönlümde ezelden beri
Hissiz bir bedende kırıldı putlar

Sen gidince şiir küser kahrolur
Mısrarlar terk eder dudaklarımı
Özlemin taşınca sevgin sel olur
Islatır gül kokan yanaklarımı

Sen gidince erir kaybolur evren
Yıldızlar çarpışır gök merdivende
Ruh teslim edilir bilinmez neden
Şölenler yaşanır bu hissiz tende

Sen gidince ruhum ölür her gece
Yorgun argın güne düşer gözlerim
Bir nehir misali akar sessizce

Ben her gece seni, seni özlerim

Yazan; Selma anakiođlu 2 Ocak 2019